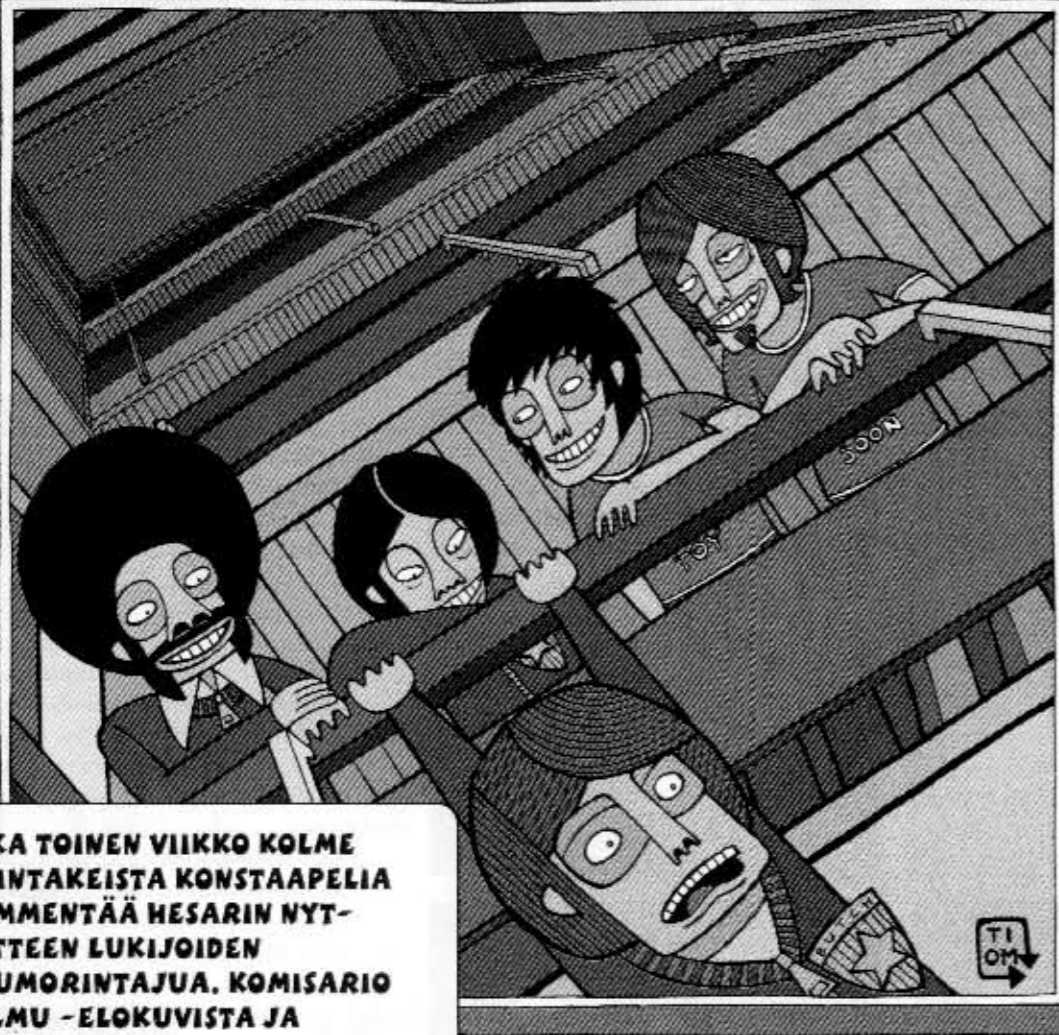

Kung Fu Poliisit / 2001

JOKA TOINEN VIIKKO KOLME OMINTAKEISTA KONSTAAPELIA HÄMMENTÄÄ HESARIN NYT-LIITTEEN LUKIJOIDEN HUUMORINTAJUA. KOMISARIO PALMU -ELOKUVISTA JA REINIKAISESTA TYÖMOTIVAATIOTA HANKKIVAT KUNG FU POLIISIT SYNTYVÄT TURKULAISTEN TIMO IIVARIN JA TOMI TUOMISEN AIVOITUKSISTA.

© TUOMINEN / IIVARI 2000

KUKA PELÄTÄYN KUNG FUN PIIRTÄÄ?

Vesa Kataisto

Tuominen loi Kung fu -poliisit alkuun Kemissä Sarjakuvakilpailua varten. Tuomari innostui Noborun, Butchin ja Marleyn lapsenomaisen riemukkaasta poliisityöstä siinä määrin, että tuloksena oli strippisarjan toinen sija varustettuna kommentilla: "palikkamaisen absurdia". Sarjat on julkaistu Kanerva-albumissa (1998).

Mä olin just muuttanut Raumalta opiskelemaan animaatiota Turun Ammatikorkeakoulussa. Olin parina aikaisempina vuonna lähettänyt Kemiin

novellijuttuja, jotka eivät erityisemmin pärjänneet. Sain vain sen jokaiselle osallistujalle lähetettävän kilpailualbumin. Ajattelin kokeilla vaihteeksi strippisarjaa ja kehitelin tällaiset kolme poikaa. En oikein tiedä, mistä se Kung fu -poliisit -viitekehys tuli. Olen kova blaxploitationin ja 1970-luvun roskaelokuvien ystävä, sieltä se alkuperäinen intohimo varmaan pulppuaa, Tuominen muistelee.

Olin menestyksestä ihan otettu. Asuin silloin koulun vieressä ja mulla oli tapana käydä ruokavälitunnilla katsomassa posti. Yks päivä oli Kemiä tullut kuori - sitä fiilistä ei voi sanoa kuvailla.

En ollut aikaisemmin käynyt Kemiin festivaaleilla, se oli eka kerta. Nyt yritän taas tänä keväänä uudella sarjalla, katoaan miten käy. Palkintorahoilla osin

varmaan levyjä, niihin mun kaikki rahat aina menee.

Timo Iivariin Tuominen tutustui koulun seinällä laitettun asunnonhakuilmoituksen kautta.

Siinä oli Marleyn kuva, ja Timo tuli mulle juttelemaan: "Hei, onks toi sun piirtämä, haluaisitko tehdä mun kanssa sarjakuvia?" Hän kirjoitti malliksi pari käsäriä. Mä pidin niistä, ja siitä se yhteistyö lähti. Mainonnan suunnittelua viimeistä vuotta opiskeleva Timo toimii copywriterina mainostoimistossa ja on loistava käsikirjoittaja, Tuominen kehuu.

Timo kirjoitteli Kung fu -poliiseja jonkun verran ja mä piirsin ne vielä silloin mustavalkoisina ja ihan eri muotoon. Ei niitä missään julkaistu, ne oli vaan harjoittelua, lämmittelyä tulevaa varten."

Parvekkeella hengasivat vasemmalta oikealle: Marley, Noboru, Timo Iivari ja Tomi Tuominen. Kalteesta roikkuu Butch.

EL MUSCULATOR VS. EL BORBAH

- Meillä oli kyllä alun perinkin kunnianhimoiset suunnitelmat sarjan suhteen, sillä me ajateltiin tarjota sitä Suomen Kuvalehteen, NYT:in tai Ilta-Sanomiin, mutta NYT:in väki kuuli meistä tuttuja kautta ja ehdotti yhteistyötä, mikä on upeaa, sillä eipä tämän tyylinen sarjakuva voi Suomessa oikeastaan parempaa paikkaa löytää.

Mä innostuin afrikkalaisesta kuvaveistosta joskus, kun sain veistoksen mun enolta, joka oli merimiehenä ollessaan käynyt Afrikassa. Rupesin keräämään niitä. Ne muodot, mitä siellä on - se on sellainen maailma, joka avasi silmät. Päätin, että mä haluan piirtää niin kuin noi veistää.

1990-luvun puolivälissä, kun aloin itse kiinnostua sarjakuvista, vaikuttajia olivat Joel Mclasnemi, Ville Pirinen, Ruotsista Max Andersson ja Joakim Pirinen - yleensä nimen omaan mustavalkoinen, absurdi sarjakuva. Charles Burns on yksi esikuva. Monet mun kaverit vihaa sitä, mutta aina mä esittelen, että El Borbah, tylympänäpuoleinen dekkari, kat tokaa tätä! Siitä mun DJ-nimenikin tulee, mä oon El Musculator, meksikolainen vapaapainija.

Kung fu -poliiseista mun suosikkini tuntuu tällä hetkellä olevan Butch, ja se taitaa olla myös Timon, koska hän kirjoittaa sille valtaosan jutuista. Butch on vähän hölmö - jos joku tästä joukosta mokaa, niin juuri Butch, se on vaan sympaattinen kaveri. Siihen mä itsekin samaistun. Näin just yhden lukiokaverin ja se kysyi, miksi mun hahmot näyttää aina ihan multa itseltäni. Ilmeisesti Butch on mun omakuva.

Isotukkainen Marley on joukon johtaja. Se on viileä kaveri, synnynäinen johtaja. Japanilaisseksikin luultu Noboru oli jossain vaiheessa vaarassa jäädä sidekickiksi, mutta nyt se tulee kovemmin esiin. Se on tommonen tiukkapipo nipottaja, joka säätää, pitää joukon kurissa. Alun perin sarja lähti ajatuksesta parodioida blaxplo-meininkiä, mutta Timon tuulta mukaan siitä on kasvettu luonnollisesti ulos. Kyllä nuo hahmojen pulisongit ynnä muut ovat vain pintaa ja jos joku pitää sarjaa pelkkänä retroiluna, niin hänellä on kyllä ongelmia popkulttuurin koodiston tulkimisessa.

KUNGFU-KALSARIT

-Yhden jakson piirtämiseen menee yksi päivä, jos vaan pystyy keskittymään eikä ala vaikkapa tiskata välillä. Kotona ei vielä ole tarpeeksi tehokasta konetta, joten mä väritän jaksot koulun tietokoneella, Tuominen esittelee.

KUNG FU -POLIISIT

Kung fu -poliisit Helsingin sanomien Nyt -liitteessä.

-NYT:in on kuulemma tullut hirveästi palautetta, kaikkea en ole nähnytkaan. Kun tulee Cosmic Comic Cafen ja alkaa piirtää, niin aina joku tulee kattoon: "Ai, sä piirät tota". Siitä saa suoraa henkilökohtaista palautetta. Vanhat koulukaverit Raumalta oli lukeneet kaikki jaksot, olivat ihan Kung fu -poliisien faneja, eivätkä tienneet, että mä piirrän sitä. Ne oli aivan, että WAU!!

Kässäreitä on nyt valmiina pari muovitaskullista ja tarkat suunnitelmat, mitä tuleman pitää. Henkilöhahmot muotoutuvat yhä selvemmin tässä kevään aikana. Jotain oheistuotteitakin olisi kiva valmistaa, vaikkapa miesten Kung fu -kerrasto. Se on meistä ihan loistava idea!

Aiemmin olen piirtänyt sarjakuvia pöytälaatikkoon. Ensimmäiset julkaisi Uusi Rauma ilmaisjakelulehti. Se oli Gustav och Jürgen -strippisarja, josta olen yhä aika ylpeä. Kun niitä nyt kättelee, tykkään siitä piirrosjäljestä, ja jutut oli jos mahdollista vielä absurdimpia kuin KungFu Poliiseissa.

Timon kanssa on tehty myös sarjat DBTL:iin ja Ruisrock-lehteen ja Turussa on ollut jotain. Turun ylioppilaskyläseuran Ilmestys-lehteen me tehdään kaksi-kolme kertaa vuodessa ilmestyvä A3-kokoista "Elämän Kevä" -sarjaa.

UNELMAT MUUTTUVAT TODEKSI

-Itse olen tehnyt levykansia, koska se on mun unelmani, nähdä oma kansi levykaupassa. Tein Juliet Jonesin Sydärnen uuden sinkun kannen ja ilmeisesti teen myös pitkäsoiton kansikuvan, niin on alustavasti levy-yhtiön kanssa puhuttu.

Nyt täytyy piirtää Kung fu varastoon ja jättää muut työt vähemmälle, sillä mun pitäisi vielä tehdä koululle kaksi piirrosanimaatiota.

Koulunkäynti on jäänyt sivummalle, en muista koska olisin käynyt siellä tekemässä muuta kuin värityksissä Kung fu ja semmoisia. Nyt täytyy keskittyä kun animaatiolinjan viimeinen puoli vuotta alkaa. Olen sopinut, että tekisin toiseen elokuvaan vain Art Directionin, visuaalisen ilmeen, hahmojen sekä taustojen suunnittelun. Se leffa on Timon käsikirjoittama, se on mun varsinainen lopputyöni, josta myös ulkopuolinen tuotantoyhtiö on kiinnostunut. Olen aika innoissani, jos se toteutuu.

Sarjakuva on kuitenkin mun omin ilmaisumuotoni, mä oon hirveän hidas piirtäjä. Koulussa pitäisi itse animoida elokuvansa. Mieluummin olisi jossain muualla töissä vain ohjaajana: "Okei, tämän näköisiä jätkiä, pistäkää ne juoksemaan", Tomi haaveilee.

Levyjen keräilyn ohella hänen harrastuksiinsa kuuluu kaikenlaisen pop-tavaran keräily, erityisesti videopelit. Yhdessä Kanerva-albumissa julkaisussa stripissä Tuominen peräänkuuluttaa vanhoja Nintendoja, mukana on jopa hänen oma puhelinnumerosa.

Totta ihmeessä videopelit kiinnostaa edelleen. Sain juuri tyttöystävältä yhden joululahjaksi. Kaikki 80-luvun alun jutut kelpaavat, sellaiset joita ei lapsena ollut varaa ostaa. Äskettäin löysin kirpputorilta mielettömän hienon autoradan. Siinä on poliisi ja rosvoauto, joilla voi tehdä U-käännöksiä ja kaikkea. Se on ihan kuin yhdestä Kung fu -poliisin jaksosta! ■